

*Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku
Provincia Sedembolestnej Panny Márie*

Sr. M. Caritas (Veronika) Gajdošová, FDC

Narodila sa: 20. 02. 1925 Tuchyňa, okr. Ilava
Noviciát: 20. 08. 1942 Trnava
Prvé sľuby: 26. 08. 1944 Trnava
Večné sľuby: 01. 05. 1956 Poříčí u Trutnova
Zomrela: 13. 04. 2013 Veľké Leváre

Narodila sa rodičom Rudolfovi a Hermíne rod. Barčíkovej ako šiesta zo siedmych detí. Pokrstená bola 25.02.1925 v Pruskom. V útlom veku osirela. Matka jej zomrela ako 5 ročnej a otec keď mala 9 rokov. Mala brata Antona, Jozefa a 3 sestry Katarínu, Emíliu a Klementínu, ktorej dcéra Vierka je tiež rehoľná sestra v našej Kongregácii ako sestra Mária Gerarda.

Sestra Caritas bola vychovávaná v sirotinci v Trnave u našich sestier. Tu pristúpila aj k prvému sv. prijímaniu a bola jej udelená sv. birmovania.

Ako 15 ročná sa v roku 1940 prihlásila do kandidatúry Kongregácie Dcér Božskej Lásky. Prijala ju ctihodná Matka Alexandrína Maďarová, provinciálna predstavená. Do noviciátu vstúpila v roku 1942 v Trnave. Novicmajsterkou jej bola sestra M.Oliva Špačková. Prvé sľuby zložila 28.8.1944 v Trnave. Večné sľuby 1.5.1956 v Poříčí u Trutnova v internátnej kaplnke, kde boli sestry v tom čase ubytované.

Sestra Caritas bola hudobne nadaná. Popri základnom vzdelaní, ktoré získala v ľudovej škole a meštianke u Uršulínok v Trnave, vyštudovala súkromne najskôr štyri roky hudby a potom dva roky organovú hudbu. Tento talent využila naplno počas celého svojho života. Svojou láskou k organovej hudbe a vytrvalosťou privádzala mnohých k nadšeniu pre spev pri liturgických sláveniach. Pomáhala pri nácvikoch a učila hrať iných na organe.

Už ako druhoročná novicka bola poslaná na výpomoc pri vyučovaní hudby do Michaloviec. Po 1. sv. sľuboch pôsobila ako učiteľka hudby v Prievidzi (4 roky) a v Galante (2 roky). V dobe sústredenia rehoľných sestier bola v komunite na Halenárskej, v Útulku sv. Jozefa.

29.8.1950 boli štátnym režimom zrušené všetky kláštory na Slovensku. Sestry našej rehole boli násilne vyvezené do centralizačného kláštora v Ivanke pri Nitre, kde bývali misijné sestry. Sestry pracovali ťažko pri zbere úrody na poliach a v zime šili bielizeň pre väzňov, bol to tábor nútených prác.

11. októbra 1951 boli práceschopné sestry vyvezené do severných Čiech na prácu v textilných továrňach. Sestra Caritas tu pracovala na viacerých miestach najskôr v textilných továrňach – Libeč, Poříčí u Trutnova, Benešov nad Ploučnicí až do r. 1959.

Večné sľuby skladala tajne so spolusestrami 1. mája 1956 v internátnej kaplnke Poříčí u Trutnova do rúk provinciálnej predstavenej Alexandríny Maďarovej, nakoľko nebolo nádeje sa sestrám vrátiť na Slovensko do vlastných kláštorov.

Štátny režim v 60. rokoch nariadil sestrám prácu v domovoch pre dôchodcov a sociálnych zariadeniach i naďalej v Česku. Sestra Caritas si doplnila vzdelanie zdravotnej sestry a pracovala v Domove dôchodcov v Újezdci u Klatov od 17.9.1959 do 30.6.1983 a potom 3 roky v Domove dôchodcov vo Vojkove až do odchodu do dôchodku v roku 1986, kedy bola preložená do komunity v našom dome v Bíle Vode u Javorníka od 10.1.1986 do 30.5.1990.

Z Čiech na Slovensko bola preložená po Nežnej revolúcii v máji 1990. Pôsobila na viacerých miestach ako organistka. V Prievidzi, Ladomerskej Vieske, Podolí.

V Rúbani a vo Veľkých Levároch v našich kláštoroch slúžila spolusestrám ako organistka a ošetrovatelka. V rokoch 1998 – 2001 bola menovaná za predstavenú spoločenstva sestier vo Veľkých Levároch.

Sestra Caritas celý život niesla na sebe kríž mnohých telesných chorôb, napriek tomu bola duchom veľmi silná, húževnatá. Učila sa ich znášať trpezlivo. Bola vďačná i za najmenšie služby. Rada a často adorovala pred Svätostánkom a vyprosovala milosti pre tých ktorí to potrebovali. Denne sa verne modlievala niekoľko ružencov. Často sa utiekala k modlitbe deviatnika aby vyprosila pomoc Božiu a milosti pre tých ktorí ju prosili o príhovor. Nezabúdala na modlitby za sv. otca, kňazov, zvlášť svojich spovedníkov, predstavených a zasvätené osoby. Vyznačovala sa úctou k Božskému Srdcu Ježišovmu a veľkou láskou k Panne Márii. Mala spoločenskú povahu a vedela rozveseliť svoje okolie. Vedela prejavovať súcit s trpiacimi a potešovala iných v ťažkostiach.

Posledné dni života veľa trpela, no bolesti znášala trpezlivo a v tichosti, odovzdaná do vôle Božej. Často odprosovala za svoje slabosti a ďakovala za milosti udelené v Kongregácii. V deň svojho odchodu do večnosti prijala sviatosť pomazania chorých a viatikum. Bola pri vedomí a túžobne čakala na príchod svojho Ženícha. Niekoľko chvíľ pred smrťou ticho zaspala a takto aj naposledy vydýchla. Zomrela v prítomnosti svojich modliacich sa spolusestier.

Ďakujeme Trojjedinému Bohu za dar života našej milovanej sestry Márie Caritas a za všetko čo Pán Boh cez ňu doprial aj iným dušiam. Nech je On sám jej večnou radosťou a odmenou.

Sv. omšu za zomrelú a pohrebné obrady vyslúžili kňazi z rehole Rezurrectionistov, pôsobiaci vo Veľkých Levároch. Pohrebu sa zúčastnili mnohí príbuzní, spolusestry, priatelia a dobrodinci.

R. I. P .

Veľké Leváre, 16.apríla 2013

Zapísala: sr. M. Zdenka Koprlová, FDC